

Ihlamur Güneş Ve Sonbahar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 06 Aralık 2021

Uzarlarda bir yerde ihlamur dallarında,
Benimle birlikte şafakları bekleyen bir hayaldin.
Günün her kızıla dönüşünde, ben ateş rengine dönerken,
Sen beyaz bir gelinliktin.
Nice arzu bana hayal kurdurdu,
Ve gülüşün ümit verdi.

Büyük aşk okşayışlarının zevkinden ölmenin
Çılgın sarhoşluğuydu bu.
Bir gün ufuk çizginin kırıldığı bir yerden gelecektin
Ve geldin.
O çizgide sen varsın artık, göğün maviye döndüğü her köşede,
Dalgalı saçların tül oldu gecelere.

Ihlamur dallarındaki hayali bilmesen de,
Kuytulara suskunca bekleyip,
Aksin gizemlice ruhuma vururken,
Benim gibi şafaklara ermişsin.
Seni ne çok seveceğimi bilseydin,
Zaten anlayacaktın ki sen olmayınca günler çok hüzünlü
Sen olmayınca neşe yoktu.
Dimağım görüntüleri yenilediğinde artardı sancılarım.
Seni aradığım sabahlarda,
Göğün maviye döndüğü her köşede, dalgalı saçların tül olma hevesindeydi.

Bir an geldiğini, sonra güldüğünü tahayyül ederdim.
Haziran rayihasıyla kokun gelirdi burnuma, içime çekerdim.
Savunmaya teşebbüstü oysa yokluğunda, bir hayaldi belki gelişin.
Boz bir baykuş öterdi bahçemde geceyi hatırlatıp.
Bu Haziran ötmedi biliyor musun?
Çünkü sen geldin
Ve geceler bitti.

Ya da biten belki geceler değildi,
Karanlıklar belki.

Düşünüyorum da,
Başkaldırının, İhlamur ağacının yasının,
Güneşin, İtır çiçeğinin ve mis gibi çam kokularının şaştığını,
Nasıl da bir solukta yaşadık,
Asırlardır birlikteymişiz gibi.
"Gözlerimin içine bak
Görmüyor musun" mutluluğumu.
Veranda kahvaltılarında, karşımızda boynu bükük duran
Sonbahar yorgunluğunda ki İhlamur bile; yanında ellerinle diktiğin;
yeni arkadaşları ile birlikte
Mutluluğumuzun farkında.

Yerkürenin sınırları içinde umuda hep yer var dedim her zaman
Gönül tarlamdaki ilk hasat hep umuttu.
Güneşin oğulları kızları hep burada doğdular
Eğer yürekte istersek, düş değil sevmek, sevmek.
Bir kıvılcım eşliğinde güneşe gömülmek isteyen her kimse,
Gelmeli İhlamur ağacının gölgesine ve sevgiye.

Sen güneşin kızısın
Başını her zaman dik tutan,
Sağ duyusunu kaybetmeyen
Umuda yelken açıp;
Bir gün sevip, sevmeyi bekleyen.
İhlamur ağacının efsunlu kokusu her ilkbaharda yeni umutsa,
Anılardan arınıp,
Küllerden doğmak bu galiba.

Ben güneşin oğluyum.
Yağmurları uslandırıp,
Göğü kucakladım.
İki sevişme arası değil yaşadığım.
Bir ömür belki.
Yaşamak uzun bir yolsa eğer "İki sevişme arası" olmamalı sevdalar.
Uzaklarda bir yerde, İhlamur dallarında bir hayaldin.
Ve iyi ki geldin.
Hayat artık eski hayat değil
Onu ikimiz birlikte yaşayacağız.

Mehmet Fikret ÜNALAN(Kul Fikret)

05 Aralık 2021 saat 20.30

Güzelçamlı/Kuşadası